

Rondom Ons

Contactblad voor bewoners en
bezoekers van wzc Meredal
Herfst 2026 - 4de kwartaal

Inhoudsopgave

Voorwoord door Geert Hermans p. 3

Even terugblikken p. 4

Nieuwe bewoners p. 9

Nieuw personeel p. 11

Jarigen van oktober, november en december p. 12

Jaarthema 'Van handwerk tot hobby's...' p. 16

Het leven zoals het is ... p. 25

Dagboek 'Hendrik Groen' p. 27

Quiz p. 29

Overleden bewoners p. 31

Groepsinterview p. 33

Bewoner in de kijker p. 38

Wist-je-dat ... p. 40

We wensen iedereen een warme gezellige herfst met veel aangename ontmoetingen...

Geert Hermans

EDITO

Beste bewoners, familieleden, vrijwilligers en medewerkers,

Wat een zomer hebben we achter de rug. We werden getraakteerd op een ongezien aantal warme en zonnige dagen, waarbij de zon zich wekenlang van haar beste kant liet zien. Voor velen bracht dit mooie momenten van ontspanning, samenzijn en genieten van het buitenleven. Tegelijk vroeg de aanhoudende warmte ook extra aandacht en zorg voor elkaar. Dankzij de inzet en betrokkenheid van medewerkers, vrijwilligers en familieleden konden onze bewoners deze warme periode op een veilige en aangename manier beleven. Nu de natuur langzaam verandert en de eerste herfstkleuren verschijnen, breekt een nieuw seizoen aan. De herfst nodigt ons uit om wat gas terug te nemen, te genieten van gezelligheid en stil te staan bij de dingen die echt belangrijk zijn.

Bij het begin van dit seizoen willen we graag onze oprechte dank uitspreken aan de vele vrijwilligers die zich belangeloos inzetten voor onze bewoners. Hun warme aanwezigheid, luisterend oor, begeleiding bij activiteiten en praktische hulp maken elke dag een beetje mooier. Zij zorgen voor extra menselijkheid, verbondenheid en levenskwaliteit binnen onze gemeenschap. Onze vrijwilligers zijn een onmisbare schakel in de warme zorg die we samen willen bieden.

Daarnaast danken wij ook de jobstudenten die ons tijdens de zomermaanden hebben ondersteund. Hun enthousiasme, flexibiliteit en engagement werden bijzonder gewaardeerd door zowel bewoners als medewerkers.

De seizoenen geven structuur aan ons leven. Ze brengen afwisseling, herinneringen en nieuwe verwachtingen met zich mee. Waar de zomer stond voor licht, beweging en ontmoeting, brengt de herfst rust, warmte en tijd voor bezinning. Ook binnen ons woonzorgcentrum zullen we de komende maanden genieten van tal van activiteiten, ontmoetingen en gezellige momenten die passen bij deze bijzondere tijd van het jaar.

Met hartelijke groeten,

Geert Hermans

Directeur

Woonzorgcentrum Meredal

Redactie

Carla De Block/ Tijana Vergeylen

Veronique Rosseel

Raymond Van Den Eeckhout

Leen Verhoeven

Mieke Vermassen

Bea Wauters

Wielrennen - Lucienne Van Impe

Bloemen planten

EVEN TERUGBLIKKEN

Zomer 2026

Terugblik Schlagerfestival Emotia

Spaanse week - Bingo

EVEN TERUGBLIKKEN

Zomer 2026

Hitteplan - heerlijke ijsjes

EVEN TERUGBLIKKEN

Zomer 2026

Nationale Feestdag België

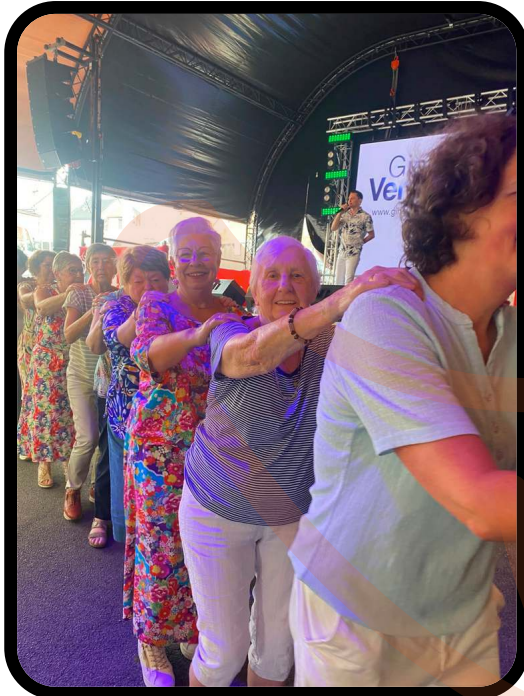

Zomerfeest

EVEN TERUGBLIKKEN

Zomer 2026

Seniorennamiddag t'Vissershof

Kermisweek

Nieuwe bewoners

Van Steendam Godelieve

verbleef eerst op kamer 0.24 van de afdeling Lijsterbos. Daarna verhuisde ze mee met haar man **De Brouwer Emiel** naar kamer 1.26 op de afdeling Blauwbos.

We verwelkomen **Volkaert Juliana** op kamer 0.03 op de afdeling Lijsterbos. Voorheen woonde zij in een AW De Valeriaan.

We heten **De Ryck Julienne** van harte welkom op kamer 1.31, op afdeling Blauwbos. Julienne woonde hier eerder al met haar man in een assistentiewoning.

Nieuwe bewoners

De Busschere Marie-Therese zette de stap van in haar woning bij ons naar WZC Meredal. Zij verblijft nu op kamer 2.25 van sterrebos.

We verwelkomen **Lucien De Smaele** op kamer 2.26 op de afdeling Sterrebos. Voorheen woonde hij hier in Mere.

We verwelkomen **Rita Perdaens** op kamer 0.24 op de afdeling Lijsterbos. Zij woonde voordien in een AW in De Valeriaan.

Nieuw personeel

Werken in de Zorg
doe je vanuit je hart!

Welkom bij ons...

Wij verwelkomen onderstaande nieuwe medewerkers

Akel Myriam - Verpleegkundige

Michiels Sandra -Orthopedagoog

Bauwens Nikita - Zorgkundige

Eylenbosch Yarne - Duaal leren keuken

De Durpel Zoë - Zorgkundige

De Mulder Sabine - Onderhoudsmedewerker

Amelinckx Hilde - Hoofdverpleegkundige

Poisson Ilse - Logistiek medewerker

Sergeant Karine - Chef-kok

Saerens Evelien - Verpleegkundige

Gelukkige verjaardag!

Bewoners jarig in oktober 2026

Afdeling Lijsterbos

Uyttenhove Paula

Van Gyseghem Agnes

Afdeling Blauwbos

Van Cauter Janine

Van Biesbrouck Emilienne

De Troyer Jeanine

Afdeling Sterrebos

Bael Lea

Ceulebroeck Monique

Bewoners jarig in november 2026

Afdeling Lijsterbos

Van Gysegem Bernard

Afdeling Blauwbos

De Ryck Julienne

Cleerbaut Mathilda

Afdeling Sterrebos

De Feyter Johanna

Troch Yvette

Gelukkige verjaardag!

Bewoners jarig in december 2026

Afdeling Lijsterbos

Van Hedent Liliana

Afdeling Blauwbos

Provost Ghislana

Breusegem Nicette

Hoebeke Mariette

Afdeling Sterrebos

Van Keymolen William

Hanssens Magda

De Meyer Ghislene

Gelukkige verjaardag !

Personeel jarig in oktober 2026

Bruyland Juliette

Kauhaus Frédérique

De Block Carla

Karapetyan Juleta

De Smet Lennert

De Moyter Sofie

Lanckman Emma

Personeel jarig in november 2026

De Ghouy Yoshi

Van Hauwermeiren Hilde

Kerssebeeck Sofie

Moerenhout Joke

De Troyer Els

Sergeant Karina

Boonen Hilde

Lievens Veerle

Benaerens Nele

Calik Gizem

Gelukkige verjaardag !

Personeel jarig in december 2026

Goeman Nancy

Danckaert Martine

De Vriendt Jill

Roeland Goedeke

De Durpel Zoë

Van Lembergen Carolien

Taerwe Melissa

Baeyens Katleen

De Smedt Lissa

'Van handwerk tot hobby's Vrije tijd door de jaren heen'

Jaarthema 2026

De krant voorlezen – elke dag mee met de actualiteit

Ook in ons woonzorgcentrum vinden we het belangrijk om samen betrokken te blijven bij wat er in de wereld en rondom ons gebeurt. Daarom krijgt actualiteit elke dag een plaats in onze werking. Op de afdeling Sterrebos is het krantlezen een dagelijkse activiteit. De leefgroep begeleiders Jenneke en Veronique nemen hierbij regelmatig het voortouw. Het voorlezen van de krant wordt er gecombineerd met een beweeg- of turnsessie. Zo blijven we niet alleen op de hoogte van het nieuws, maar komen we ook samen in beweging.

Op de verdiepingen Lijsterbos en Blauwbos kunnen bewoners die dat wensen deelnemen aan het krantlezen in de leefzaal van Blauwbos. Hierbij mogen we rekenen op de enthousiaste inzet van onze vrijwilligers. Elke maandag komen Raymond en Frieda langs om samen met de bewoners de krant te lezen en de belangrijkste krantenkoppen te bespreken. Op dinsdag neemt Jan deze taak met veel enthousiasme op zich.

Ook het ergoteam zorgt regelmatig voor een leuke en interactieve manier om met de actualiteit bezig te zijn. Zo organiseren zij onder andere actuaquizen, waarbij bewoners samen hun kennis kunnen testen en ervaringen en meningen kunnen uitwisselen.

'Van handwerk tot hobby's Vrije tijd door de jaren heen'

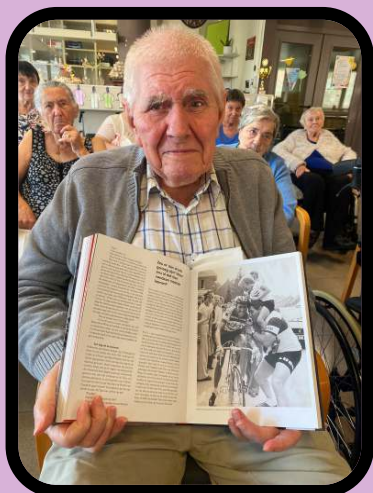
Jaarthema 2026

Daarnaast spelen actuele gebeurtenissen een belangrijke rol in onze activiteiten. Thema's zoals de koers, het WK voetbal en andere grote sportevenementen vormen regelmatig de aanleiding voor een thema gebonden activiteit. Wanneer er belangrijke wedstrijden of evenementen plaatsvinden, kijken we ook graag samen naar het nieuws of de wedstrijd. Zo beleven we de actualiteit samen.

Op die manier proberen we onze bewoners zoveel mogelijk te betrekken bij het dagelijkse leven en de gebeurtenissen in de wereld. Want op de hoogte blijven, herinneringen ophalen, een mening delen of gewoon gezellig samen luisteren en kijken: het zijn allemaal manieren om verbonden te blijven.

Ook het nieuws kijken in de namiddag en avond blijft voor veel van onze bewoners een vertrouwd en dagelijks moment. Zo blijven we samen mee met de actualiteit!

Dankjewel aan onze fantastische vrijwilligers Raymond, Frieda en Jan!

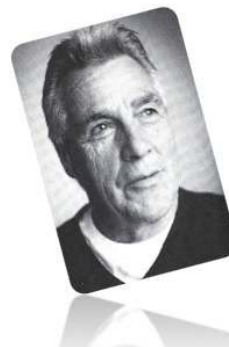
'Van handwerk tot hobby's Vrije tijd door de jaren heen'

Jaarthema 2026

Wie zei ook weer?

"As ze ma vroagen woewer da'k wujen, zegge'k nog altijd 'in Miejer'. En dornoewer moek zeggen da'k feitelijk in Imp wujen." Lucien

"Aze'k op da bruggeke stoewen peize'k dikkes op al die daogen dammen in de vakase speljden. Weir vangden doewer stekelbabbekes en puiten en gingken er sleutel- en boterbloemen aftrekken" Marieken

"As jonk koppel ginken me veel wandelen en reusten een betjten uit in de maesken, alliejen dadde want ge moetj d'r niet anders achter zuken." Frieda

"Wa da'k in Miejer goevin is da alles wa da ge organiseert of doetj, dan't altijd lukt. Iederêjen werkt meê en zeurgt er veur dat de meesken content zijn." Jan

'Van handwerk tot hobby's Vrije tijd door de jaren heen'

Jaarthema 2026

Dankbaarheid

Men denkt: laten we eens een lijstje maken van wie we vandaag allemaal dankbaar zijn.

Gewoon omdat het soms te stil blijft rond dankbaarheid. Omdat we sneller klagen over wat ontbreekt dan fluisteren over wat er wél is.

Voor men het goed en wel beseft, rollen de namen bijna vanzelf voor onze ogen.. Alsof ze ergens lagen te wachten tot men ze eindelijk hardop zou erkennen. Dit is geen lijstje meer. Achter elke naam zit een verhaal waarin men niet alleen stond. Blijkbaar heeft men in zijn leven een stoet mensen verzameld die, elk op hun manier, iets hebben gedragen. Een gesprek. Een idee. Een verdriet. Een feest. Soms wisten ze dat. Soms waarschijnlijk niet eens

Bij sommige namen ziet men een gezicht. Hoort men een stem. Voelt men een hand op zijn schouder.

Bij andere denkt men aan één specifiek moment: een berichtje op precies het juiste uur, een onverwachte lach, een eerlijk gesprek. Sommige namen staan voor jarenlange trouw. Andere voor een korte, felle kruising van wegen die precies op tijd kwam. Er zijn mensen die elke dag dichtbij blijven. En mensen die men al maanden, of langer, niet meer hoorde, maar die nog steeds iets in ons meedragen.

Een collectieve onderneming van toevallige ontmoetingen, blijvende vriendschappen, collega's die meer werden dan collega's, burens die onverwacht nabij bleken, familie in alle mogelijke definities van het woord.

'Van handwerk tot hobby's Vrije tijd door de jaren heen'

Jaarthema 2026

Toneelleven in Mere

De eerste gedocumenteerde informatie van toneel in Mere dateert van begin vorige eeuw. Toen werd "De Meirsche Kunstvrienden" boven de doopfond gehouden. Het kunstgezelschap omvatte naast een muziekvereniging ook een toneelbond.

Tussen beide oorlogen was deze toneelbond heel actief maar met de nakende mobilisatie werd het cultureel leven vanaf 1939 volledig stilgelegd.

Zo stil het was op toneelgebied gedurende de oorlogsjaren, zo sterk groeide het toneelleven nadien opnieuw. In de naoorlogse jaren was Zaal Patronaat opnieuw het middelpunt van toneelbedrijvigheid. Elk jaar werden er meerdere toneelstukken opgevoerd. Drama's en kluchten wisselden elkaar af. De stukken werden voornamelijk gebracht door de christelijke en sociale verenigingen. Zij zorgden zo voor ontspanning van de dorpsgenoten. Elke vertoning lokte een bomvolle zaal toeschouwers. Ook gastgezelschappen van buitenuit stonden regelmatig op de planken

In 1953 organiseerden een aantal studenten zich en stichtten een vaste kern die samen toneel speelde onder de naam "De Merelaar".

Telkens de acteurs van de Merelaar optraden was het Patronaat te klein. Het waren aantrekkelijke avonden en de opbrengst was meestal bestemd voor een goed doel.

Finaal groeide vanuit de Davidsfondsafdeling van Mere het idee om met een volwaardige toneelbond van start te gaan. Eind 1961 werd De Merelaar een officiële toneelvereniging met de nodige statuten en een volwaardig bestuur

Tot de gewone stichtingsleden van het eerste uur behoorde toen ook onze vrijwilligster Liliane Slagmulder. Dokter Johan Suys werd erevoorzitter en Herman D'Hoker (bewoner Valeriaan) was "toneelinblazer of souffleur"

'Van handwerk tot hobby's Vrije tijd door de jaren heen'

Jaarthema 2026

1962 – 1963 werd hun eerste toneelseizoen. Vanaf 1966 waagde de toneelgroep zich ook aan het ernstige genre.

Wegens verbouwingswerken aan het Patronaat moest de groep in 1969 uitwijken naar de kleine turnzaal van het klooster. Daar brachten zij talloze opvoeringen en kenden zij hun grootste successen.

Jammer genoeg ging de lange toneeltraditie van de Merelaar midden jaren 90 ter ziele. Onder impuls van André De Graeve werd theater PAP opgericht maar dit initiatief kende slechts een relatief kort leven. In 2000 werd door enkele toneelenthousiastelingen Amateur Spelers Erpe-Mere opgericht: kortweg ASEM. Zij blaasden het toneelleven in Mere figuurlijk een nieuwe adem in.

Traditioneel brengen zij in het najaar een goed blijspel. In het voorjaar wordt meestal een ernstiger stuk gebracht.

ASEM zet inmiddels al meer dan 25 jaar de toneeltraditie in Mere voort. In 2023 werd een kinder- en jongerenwerking opgestart. Ook zij brengen jaarlijks een productie. Na jarenlang voorstellingen in het Patronaat, werd er in 2022 uitgeweken naar de schouwburgzaal van EMOtia. Daar hebben zij sindsdien hun vaste stek.

'Van handwerk tot hobby's Vrije tijd door de jaren heen'

Jaarthema 2026

Verhalen en legendes Erpe-Mere en deelgemeenten

Mere deelt veel van zijn klassieke volksverhalen met de bredere Denderstreek.

Veel verhalen over het wezen Kludde (ook Kledden genoemd) spelen zich af rond de Molenbeek, de talloze andere beken in Erpe-Mere en de nabij gelegen Dender. In lokale sagen in deze regio werd geloofd dat Kludde eigenlijk een mens was die zijn ziel aan de duivel had verkocht. Deze personen kregen een magisch "vel" dat ze 's nachts moesten aantrekken om als kwelgeest rond te dwalen. Zo joegen ze reizigers de stuipen op het lijf met hun kettinggeratel rond hun enkels.

De mystiek van de Steenberg

Met zijn 60 meter is de Steenberg het hoogste punt van de regio.

In de streekgeschiedenis rond de Molenbeekvallei speelden zulke heuvels vroeger een grote rol in het volksgeloof. Men geloofde dat deze hoogtes plaatsen waren waar in de vroege geschiedenis offers werden gebracht of waar geesten over de vallei waakten. Het weidse uitzicht aan het administratief centrum op Steenberg herinnert aan de oude landelijke mystiek.

De Dikke Linde van Aaigem

In oude geschriften uit 1920 werd deze plek omschreven als een beruchte ontmoetingsplaats voor toverheksen. Dorpelingen durfden er 's nachts niet langs te lopen vanwege verschijningen van angstaanjagende wezens en spoken. In de middeleeuwen stond op dit afgelegen kruispunt het leprahuis van Aaigem waar melaatsen werden verzorgd.

'Van handwerk tot hobby's Vrije tijd door de jaren heen'

Jaarthema 2026

De Motte van Erpe (Kasteelberg)

De Motte is een kunstmatige aarden heuvel van 16 meter hoog.

Reeds in 1057 was er hier sprake van een kasteel. Machtige heren zoals de families Van der Aa en Van Erpe woonden er.

Lokale boeren zochten er bescherming in bange tijden maar moesten in ruil daarvoor de gracht onderhouden. Een plicht die bleef bestaan tot in de 17de eeuw.

Er doen al jaren hardnekkige verhalen de ronde over ondergrondse gangen onder de site van de Motte. Er zouden meerdere getuigenissen van mensen zijn die zich herinneren dat ze als kind in deze tunnels geweest zijn.

De legende van de Sopeters Vlekkem

De inwoners van Vlekkem staan bekend onder de spotnaam

“De Sopeters”.

Sop was oud, geweekt brood dat met warme melk werd overgoten.

Vroeger brachten de kinderen of boerinnen dit in grote potten naar de boeren die hard op het veld aan het zwoegen waren. Het was goedkoop en voedzaam arbeidersvoedsel. Dit volksverhaal is vereeuwigd in het dorp.

Voor de Sint Lambertuskerk staat een bronzen standbeeld van een sopdrager, gemaakt door kunstenaar Herman de Somer.

'Van handwerk tot hobby's Vrije tijd door de jaren heen'

Jaarthema 2026

Bekende dorpsfiguren uit Mere.

André De Graeve droeg heel veel bij aan het culturele verenigingsleven van Mere.

Zo was hij als getalenteerd pianist niet alleen jarenlang actief als koster in Mere, maar startte hij daar ook het Klein Koor en een gelegenheidskinderkoor.

Met GEA (Geschiedkundige en Archeologische Kring van Mere) was hij actief rond de archeologische opgravingen onder meer in de buurt van de Kruiskoutermolen.

Als dichter benadrukte hij dan weer geregeld de schoonheid van zijn geliefde Mere en als schilder stond hij mee aan de wieg van de Meerse Schildersschool en Open Kring.

André overleed in december 2020 in volle covid tijd, hij werd 91 jaar. Hij liet 6 kinderen en 11 kleinkinderen achter, waaronder 'Koen De Graeve' (film en toneelacteur) zijn zoon.

In december 2022 werd hij postuum uitgeroepen tot ereburger van Mere in bijzijn van zijn kinderen.

Het werd een mooie mengeling van getuigenissen, poëziewandeling en vooral veel muziek. Naast schilderen waren dat de belangrijkste componenten in zijn artistieke leven.

Zo kwam André in de voetsporen van andere bekende inwoners zoals Lucien Van Impe en Jan De Wilde.

'Van handwerk tot hobby's Vrije tijd door de jaren heen'

Jaarthema 2026

De Bierbuik is een lokale horecazaak die in een traditioneel kader een huiskamersfeer aanbiedt. Het bevindt zich in de kern van Mere. Het pand wordt reeds vermeld in het lokale geheugen vanaf de jaren 70 en 80.

Onder voormalige uitbaters zoals Ignace Van Cauwenbergh speelde de zaak in de jaren 80 een actieve rol in het lokale verenigingsleven van Mere zoals de organisatie en vervroegde start van de lokale avondmarkt als opener van de Miejer kermis. (zie pagina 38).

De eerste bekendere moderne uitbaters van het toenmalig café-eetcafé zijn Petra Minner en Werner Vijverman, Start rond 2003. Zij vierden in november 2008 hun lustrum (5 jaar) als uitbaters van de Bierbuik.

De huidige uitbaters zijn Timothy Saerens samen met Katrien Van Den Ryse (sinds circa 2009/2010). De zaak is ondertussen geëvolueerd naar een gezellig restaurant "Bierbuik Knabbel en Babbel".

Het leven zoals het is ... in Meredal

Het leven zoals het is in Meredal: interview met Meuleman Odette K. 1.14

Sinds wanneer woont u bij ons in het woonzorgcentrum?

Ik verblijf hier nu 4 jaar. Voordien woonde ik in Denderhoutem. Mijn echtgenoot is overleden in 2022 en toen was het de moment om naar het woonzorgcentrum te verhuizen. Mijn dochter Anneke werkte toen al in Meredal dus was mijn beslissing snel gemaakt. Ik wou gaan waar mijn dochter was, dan was ik gerust.

Wat doet u meestal op een gewone dag?

Ik ben graag op mijn kamer. Ik doe wel af en toe mee met de activiteiten. Bingo of zingen doe ik het liefst. In de namiddag rust ik wat op mijn bed. Soms maak ik ook een praatje met mijn medebewoners van de afdeling. In feite ben ik het liefst op mijn kamer, op mijn gemak, enkel voor een verjaardagsontbijt of een grote activiteit ga ik met mijn familie naar de cafetaria.

Wat betekent geluk voor u?

Gezond zijn en blijven en met niemand ruzie hebben. Dat is mijn definitie van gelukkig zijn. Mijn kinderen en kleinkinderen zien, maakt me ook gelukkig. En dat mensen vriendelijk zijn met mij, vind ik ook heel belangrijk.

Wat is een moment uit uw leven waar u nog met de glimlach aan terugdenkt?

Mijn trouwdag en het opgroeien van mijn kinderen, dat was een mooie tijd.

Voelt u zich thuis hier in Meredal?

Ik voel me hier thuis en veilig, want alleen thuis na het overlijden van mijn man kon ik mijn plan niet meer trekken.

Welk advies zou u andere bewoners geven om gelukkig te blijven?

Content zijn met wat je hebt en dat koesteren.

Is er toch iets dat beter zou kunnen in Meredal?

Neen, ik kan zeker niet klagen want ik ben met alles tevreden.

Dagboek van Hendrik Groen

Een greep uit het derde geheime en tevens laatste dagboek van Hendrik Groen, 90 jaar: 'Opgewekt naar de eindstreep'. Hij schreef dit boek op het moment dat Covid wereldwijd uitbrak in het jaar 2020.

Enkele jaren terug hebben we verschillende korte, luchtige, openhartige dagboek-fragmenten van Hendriks leven in een woonzorgcentrum gepubliceerd. Alle ups en downs inbegrepen. Ondertussen zijn we enkele jaartjes opgeschoven en Hendrik Groen moet constateren dat de tijd niet meer zo mild voor hem is. Hij wordt steeds vergeetachtiger en begint het overzicht te verliezen. Dat levert een hoop gestuntel op. In een poging wat meer grip op de werkelijkheid te krijgen besluit hij een nieuw dagboek bij te houden. Zijn leven wordt er niet aangenamer op als het coronavirus alles op zijn kop zet. Gelukkig heeft hij 3 trouwe vrienden: Leonie, een medebewoonster van 88 jaar; Frida, een meisje van 10 jaar dat hij als een (klein)dochter aanziet en Juffrouw Jansen, zijn hond en trouwe bondgenoot van 4 jaar. Samen met hen slaapt Hendrik zich – meestal - opgewekt naar de eindstreep.

In zijn actieve jaren was Hendrik Groen een onderwijzer en getrouwd met Rosa. Ze hadden samen één dochtertje, Aafke die op 4-jarige leeftijd verongelukte.

Dinsdag 4 augustus

Er is een idyllisch idee dat veel oude mensen in harmonie en met mildheid terugkijken op hun leven. Als je de bewoners van ons woonzorgcentrum een tijdje rustig observeert moet je constateren dat dat een vertekend beeld is.

Ze zijn er zeker, de ouderen die achterom kijken en oprecht tevreden zijn, maar het is een minderheid.

Er is vooral veel berusting: "Ik heb niet echt alles eruit gehaald wat erin zat, maar het is nu te laat om er nog iets aan te doen." En er zijn oude mensen die zuur als een citroen de kist in gaan. Wellicht hadden ze bij hun geboorte al aanleg voor verzuring en hebben ze die aanleg tijdens hun leven gevoed met ontevredenheid, afgunst en wrok, waardoor al het andere gevoel overwoekerd is geraakt.

Dagboek van Hendrik Groen

Hun glas is altijd leeg.

Zoals er ook mensen zijn die gezegend zijn met een geluks-gen. Elke dag blij en gelukkig, hoeveel pech en ellende ze ook te verdragen kregen. Tevreden met elke glimlach, elk wandelingetje, elk gekookt aardappeltje.

En ikzelf?

Ik kijk tevreden en trots terug op een prachtig leven als directeur van een lagere school. Dat geluk bedekt een diep verdriet over het verlies van mijn kleine meisje en mijn vrouw.

Ik heb een heel gelukkige oude dag met een paar prachtige mensen om mij heen. Mijn beste vrienden draag ik glimlachend in mij mee. Ik ga opgewekt naar de eindstreep.

Zaterdag 5 september

Ik kon mijn bril nergens vinden. Had wel nog de tegenwoordigheid van geest om eerst op mijn hoofd te zoeken. Daar zat hij niet. In mijn kleine kamertje heb ik drie kwartier gezocht.

Ik ben toen maar zonder bril met mijn hondje gaan wandelen, want die stond al een half uur te piepen dat hij naar buiten wilde. Ik zag alles wazig en heb mijn hond voor de zekerheid aan de leiband gehouden. Eigenlijk heeft de hond mij uitgelaten. In ieder geval stond ik na een poosje weer veilig voor de deur van ons woonzorgcentrum.

Uiteindelijk vond ik de bril terug in de wasmand. Misschien tegelijk met mijn broek ingegooid?

Ik moet iets bedenken om niet de hele dag van alles kwijt te raken, maar wat?

Een grote bak waar ik alle dingen die ik niet wil kwijtraken in gooi? Het gaat om het moment van wegleggen. Dat moment is steeds vaker uit mijn geheugen verdwenen. Ik weet gewoon heel vaak niet wat ik een kwartier geleden gedaan heb. Héél frustrerend! De machteloosheid maakt me soms woedend.

Ik heb al een keer met een boodschappentas gegooid. Die had ik vast maar ik wist niet meer wat ik ermee ging doen. Gooide ik toen ook per ongeluk nog een vaas om, wat gebeurt me toch allemaal?

Uren later zag ik een stapel oude kranten liggen en wist ik opeens weer dat ik die in de boodschappentas had willen doen en naar de bak voor het oud papier had willen brengen.

Herfstquiz 2026

Geef de naam van het muziekinstrument

Men kan alvast raden, de oplossing zal in het volgende nummer staan !

Oplossing vorige quiz

1. Odette Sonck

2. Marva

3. La Esterella

4. Jo Leemans

5. Margriet Hermans

6. Samanta

7. Liliane St. Pierre

8. Isabelle A

9. An Christy

10. Laura Lyne

11. Eveline Cannoot

12. Pommelyn

Overleden bewoners

Als iets liefs je verlaat, blijft de liefde
altijd
bestaan

**Roeland Godelieve
(Blauwbos)**

**De Coninck Sylvie
Emelie (Lijsterbos)**

**De Sadeleer
Rosalie (Sterrebos)**

**Beeckman Michael
(Blauwbos)**

**De Blanc Juliette
(Sterrebos)**

**Van Der Steen
Maria (Sterrebos)**

Herfst begint

De dagen worden korter,
de avonden langer.
Tijd voor warmte, gezelligheid
en kleine lichtjes.

De natuur maakt zich klaar voor rust.
Bomen laten los, dieren zoeken een plekje,
en alles wordt stiller.

Ook wij passen ons aan.
Een warme trui, een kopje thee,
en tijd voor elkaar.

Het najaar nodigt ons uit
om te vertragen,
te genieten van de kleuren,
de frisse lucht en de rust.

In ieder lichtje een beetje warmte,
in iedere herfstwind een nieuw begin,
in ieder korter wordend daglicht
een uitnodiging om dichterbij elkaar te zijn.

De zomer gaat stilaan voorbij,
maar een nieuw seizoen begint.
Rustiger, zachter,
met gouden bladeren onder onze voeten
en lichtjes die ons vertellen:

Ook in het donker
blijft er altijd iets om naar uit te kijken.

Tijdens de laatste redactievergadering 2025 van de werkgroep 'Rondom Ons' werd het jaarthema voor 2026 bepaald: 'Van handwerk tot hobby's - Vrije tijd door de jaren heen'

Op dinsdag 11 augustus - gelukkig een niet al té hete zomerdag - vond het 4de en laatste groepsinterview rond dit thema plaats. Onderwerp van het gesprek: films, populaire tv programma's of series, bekende tv figuren, cinema en toneel van vroeger.

Mieke startte haar zoektocht naar bewoners die zich nog de vroegere series en films herinnerden en daar ook graag over spreken. Enthousiast en zoekende naar - al dan niet - fijne of opmerkelijke herinneringen waren volgende vijf bewoners onze gesprekspartners: Huberta De Troyer, Lucienne Sleeuwagen, Rita van Bever, Denise Schollaert en Alfons Maesschalck.

Bij een lekkere tas koffie of glas frisdrank werd het een gemoedelijke babbel waarbij over en weer mooie anekdotes werden opgehaald. Soms was het diep duiken in het geheugen om een naam van een presentator of programma terug te vinden maar wat de één niet kon benoemen wist de ander nog wel.

Hadden jullie, toen jullie gehuwd waren, al een tv thuis? Welke programma's of series heb je vanuit die tijd onthouden? Bekende of gekende tv figuren?

Huberta: "Je had natuurlijk 'Schipper naast Mathilde', een populaire serie die vertelde over een schippersfamilie. Nand Buyl en Chris Lomme speelden daarin mee. Daar keek bijna iedereen naar."

Rita: "De serie met de gebroeders Verreth was ook heel grappig en herkenbaar. In 'De collega's' speelde de één een chique meneer en de andere was een goeie sloef."

Lucienne: "Het aantal posten was beperkt, er waren er niet zoveel en er werden ook minder uren uitgezonden op tv, indertijd was dat nog niet de BRT of VRT maar wél de NIR. Elke dag was er 's avonds wel nieuws, daar keken we altijd naar."

Denise: "Ik herinner me ook nog Panorama, voor boer en tuinder, de Kolderbrigade met Romain Deconinck die op z'n Gents sprak. Ik herinner me ook nog Luc Appermont, die kon zeer goed en vlot spreken. Hij presenteerde lang het zondagnamiddag programma 'Binnen en buiten'. Er was ook altijd wel een quiz: 100.000 of niets, de IQ kwis met Herman van Molle, Rad van Fortuin met Walter Capiiau. Jan Theys was ook een gekend tv figuur."

Groepsinterview

Onze schooljaren ...

Allen: “ Een veel bekeken en beluisterd Vlaams liedjesprogramma was Canzonisimma, eigenlijk een soort voorronde van het Eurosongfestival. Maar andere festivals waren er niet, nu is dat anders en zijn er een hele zomer lang allemaal festivals die ook gedeeltelijk uitgezonden worden. Enkele Nederlandse bekende tv figuren herinneren we ons ook nog, o.a. Mies Bouwman, Jos Brink, Willem Ruis, André van Duin, Toon Hermans. Sport kwam ook op tv én op de radio natuurlijk: de ronde van Frankrijk en voetbalwedstrijden waren meest voorkomend.”

Ter info: België kende zijn 1ste tv uitzending op zaterdag 31 oktober 1953. De uitzending werd gemaakt door het NIR (nationaal instituut voor de Radio-omroep) en werd naar schatting door ongeveer 300 Vlamingen bekeken. Die avond vormde het debuut van het nieuwsmagazine Panorama en het filmmagazine Première.

‘Schipper naast Mathilde’ werd één van de grote klassiekers van de Vlaamse televisie en liep van mei 1955 tot juli 1963. De serie vertelde over een gepensioneerde schipper Matthias, zijn lieve zus Mathilde, de geadopteerde dochter Marieke, de bemoeizuchtige madam Krielemans, de stotterende en deftige Philidoor, Hyppoliet Maréchal en de papegaai van het gezin die regelmatig ‘Kopke krabbéééé’ riep en commentaar gaf op wat er om zich heen gebeurde.

‘De collega’s’ was een veel bekeken en besproken tragi-komische reeks over het wel en wee van enkele Vlaamse ambtenaren op het federaal departement financiën. De serie liep 3 seizoenen, van september 1978 tot februari 1981. Vooral de gebroeders Verreth – met René als Philemon Persez en Manu als Jomme Dockx – Tuur De Weert als Gilbert Van Hie en Jaak Van Assche als Jean De Pesser bleven in ons collectief geheugen steken. De serie ‘Slisse & Cesar’ liep eind de jaren ‘70 met ondermeer Ward De Ravet en Ann Petersen in de hoofdrol. In de jaren ‘96 tot ‘99 kwamen nieuwe uitzendingen met andere verhalen die telkens rond de vriendschap tussen de rijke verzekeringsmakelaar Slisse en de simpele, joviale luiरिक Cesar draaiden. In de beginjaren van de televisie waren quizzen en spelletjesshows erg populair, dat hoorden we ook tijdens het interview. Eén van de eerste was ‘100.000 of niets’, gepresenteerd door afwisselend Tony Corsari, Bob van Bael en Pros Verbruggen.

‘Van pool tot evenaar’ werd vanaf de jaren ‘70 eveneens een populaire kruising tussen een quiz en een reisprogramma. Enkele van de bekendste presentatoren waren Pros Verbruggen, Nand Baert en Paul Ghijssels.

Groepsinterview

Onze schooljaren ...

Ook het 'Rad der Fortuin' staat in het lijstje van meest bekeken spelprogramma. In de jaren '70 lag de presentatie in de handen van Mike Verdrengh. In de jaren '80 werd het op VTM een grote hit en werd eerst gepresenteerd door Walter Capiou maar later door Bart Kaëll.

Wie ging al eens naar de cinema? Voor welke film? Had je een favoriete acteur of actrice?

Lucienne: " Met de fiets ben ik redelijk veel naar de film geweest in Ninove. Ik was ziekenhuis oppasser in Ninove en tijdens mijn vrije uren had ik de kans om met m'n fiets naar de cinema te gaan. Ik herinner me daar 2 cinemazalen: de Central en de Nova. Ik heb m'n man toen leren kennen. Mooie films die in m'n geheugen bleven hangen? Dat was zeker 'Dokter Zjivago', film uit 1965 met Omar Sharif en de 3-delige reeks 'Sissi' met Romy Schneider. Die heb ik meer dan één keer gezien, zo prachtig.

Sophia Loren en Claudia Cardinale waren 2 fantastische actrices van toen."

Huberta: "In Mere kwam ik soms in de filmzaal in de Steenstraat en in de zaal bij Remy Velo.

Toen we een keer een film in de cinema gingen bekijken kwamen ineens 2 'gendarmes' in onze buurt zitten en meekijken. We snapten aanvankelijk niet waarom maar achteraf werd duidelijk dat zij kwamen kijken of de film wel 'netjes' genoeg was, dat was het geval en dus mocht de film nog gedraaid worden. Als het niet zo was zou de film afgevoerd worden."

Rita: " In Aalst weet ik nog van enkele cinemazalen: je had de Palace en het Feestpaleis, cinemazalen die tot op heden nog bestaan. Dan was er een zaal langs de andere kant van het water, ergens op de Varkensmarkt denk ik en eentje in de Zoutstraat.

Ik had een boontje voor 'The Godfather' met Marlon Brando, de acteur Alain Delon zag ik ook graag aan het werk. "

Groepsinterview

Onze schooljaren ...

Denise: “ Ik bewaar mooie herinneringen aan de film ‘Titanic’ en ‘Dances with Wolves’ met Kevin Costner.”

Ter info: In de jaren ‘50 had Aalst een 4-tal cinema’s in gebruik, althans volgens een krant uit die tijd ‘De Aankondiger’: cinema Patria in de Dr. De Moorstraat, Cinemax in de Molendries, Feestpaleis en Cinema Rio.

Huberta: “ Die film over de familie Trapp, een waar gebeurd verhaal over een Oostenrijkse muzikale familie met de naam Trapp. Onlangs werd de film nog eens op TV uitgezonden, ik heb opnieuw met veel plezier gekeken. De serie ‘Bonanza’ - een Amerikaanse westernserie – herinner ik me ook. En dan nog de tekenfilms van Walt Disney, die gingen we te voet vanuit Mere naar het Feestpaleis in Aalst zien, dat was tijdens de oorlogsjaren.”

Ter info: Bonanza, een serie die in de jaren ‘60 en ‘70 beroemd werd, draaide om het leven van de familie Cartwright, bestaande uit een vader en drie zoons die samen de Ponderosa ranch runden. Een ranch is een grote veeboerderij.

Ter info: De allereerste lange tekenfilm van Disney is ‘Sneeuwwitje en de zeven dwergen’, verschenen in 1937 en door miljoenen bekeken. Een blijvertje tot op heden.

Een andere, eveneens heel populaire tekenfilmserie was ‘De Flintstones’, een vrolijke familie rond Fred en Wilma uit het ‘Stenen Televisietijdperk’ . De serie begon en eindigde stevast met ‘jabba dabba doo’.

Allen: “ ‘Wij, Heren van Zichem’ was een Vlaamse reeks, uitgezonden in de jaren 1969 tot 1971 en gebaseerd op de boeken van Ernest Claes. Wie herinnert zich niet pastoor Munte (Luc Philips) , Herman Coene (Jo De Meyere) en moeder Cent (Jenny Tanghe) en nog vele anderen.”

En hoe was het met het toneelleven in deze regio?

Alfons: “In het college werd door de leerlingen zelf toneel gespeeld, meestal een blijspel (= vrolijk, komisch toneel). Dat was een fijne periode.

Huberta: “ In de feestzaal Patronaat in Mere viel altijd wat te beleven, daar heb ik de toneelgroep De Merelaar zien optreden.

In de schuur op de boerderij van boer Schockaert gaven een 5-tal jongens uit de buurt tijdens de oorlogsjaren regelmatig een toneelvoorstelling, meisjes mochten toen niet meespelen.”

Groepsinterview

Lucienne: "Wij woonden in Herne, daar waren alleen boeren en die waren niet geïnteresseerd in toneel en films maar wel in hun land en hun streek die ze zéér mooi vonden."

Rita: "In Bambrugge had je toen geen toneel, we gingen dan naar Burst, daar was wel een toneelgroep die voorstellingen gaf."

Herinneren jullie je verhalen of legendes die werden overgeleverd? Bestond de bibliotheek en was je lid? Las je voor aan je (klein)kinderen?

Huberta, Alfons: "Ja, er bestond al een bibliotheek waar wij lid van waren. De bib was op zondagvoormiddag open en na de hoogmis gingen wij daarheen."

Denise: "Veel tijd was er niet over, ik had zelf 8 kinderen en daarna kwamen er 12 kleinkinderen die ik allemaal mee heb helpen groot brengen, dat was druk en tijd om te lezen of voor te lezen had ik niet".

Lucienne: "Wij lazen ook hoor maar géén boeken, wel een paternoster! Elke avond na het eten, of je nu moe was of niet of bijna in slaap viel, de paternoster moest eerst gelezen worden."

Wat denk je van tv nu?

Allen: "We kijken meestal tv Oost. Favoriete programma's zijn: 'Blokken', de serie 'Thuis', het avondjournaal, Flikken Maastricht, een show van André Rieu. Er wordt meestal tot ongeveer 21u gekeken. Een mooie film mét ondertiteling en liefst in het Nederlands gesproken zodat we alles goed kunnen volgen, is ook leuk meegenomen maar zo'n films zijn er niet teveel."

Alfons bekijkt bijna alles wat sport is. De laatste weken waren intens: de wereldbeker voetbal en de Ronde van Frankrijk."

Bewonersinterview: Ignace Van Cauwenbergh en Anitta Ottoy-Lijsterbos

Dag Ignace en Anitta. Vertel eens wat over jullie jeugd.

Anitta: We zijn allebei geboren en getogen Merenaars. Ik volgde na de lagere school de richting handel in de Sint Jozefschool.

Ignace: Ik groeide op in de Nieuwstraat vlakbij café Bierbuik. De gemeentelijke jongensschool lag rechtover de deur; ik hoefde de straat maar over te steken om naar school te gaan. De eerste jaren van het secundair ging ik naar het VTI in Aalst. Daarna volgde ik les in het college in Melle. Nadien deed ik hogere studies en behaalde een diploma graduaat elektriciteit.

Heb je met dit diploma iets gedaan?

Ignace: Zeker! Ik kon onmiddellijk beginnen lesgeven. Gedurende mijn loopbaan heb ik – weliswaar met een tussenpauze - zeker 25 jaar les gegeven in het Scheppersinstituut in Wetteren.

Anitta, kon jij met je handelsdiploma ook snel aan de slag?

Anitta: Jawel. Ik kon beginnen op de afdeling personeelszaken van de FFR (Filature Filaterie Reunis) in Aalst. Ze waren gespecialiseerd in weven, verven en op bobijnen zetten van naaigaren. Ik bleef er werken tot aan het faillissement.

Ik hoorde dat jullie café Bierbuik nog uitgebaat hebben. Vertel eens wat over die periode.

Ignace: Mijn dooppeter was “Bierbuik”. Hij kreeg die bijnaam omdat zijn buik zodanig zwaar en rond was dat hij zelfs zijn kousen niet meer kon aandoen. Toen het café al een aantal jaren dicht stond, besloten Anitta en ik om het over te nemen. We hebben het toen grondig gerenoveerd. Het huidige café bezit nog veel van die gerenoveerde elementen: de toog, de vloeren, de deuren, de schouw... hebben wij in die tijd allemaal aangebracht. Gilbert De Meester, een maat van mij, restaureerde kerken en heeft ons veel geholpen.

Anitta: We serveerden niet alleen drank maar ook een klein aantal gerechten zoals spaghetti, lasagne, soep,... Ignace maakte al het eten zelf en op zijn spaghettisaus werd er veel “gestoefd”.

Ignace Van Cauwenbergh en
Anitta Ottoy-
Lijsterbos

Bewoner In de kijker

Hoe combineerden jullie dat met je andere werk?

Ignace: Ik heb een aantal jaren beiden gecombineerd: lesgeven + café uitbaten. Tijdens de weekdays openden we om 16u; in het WE rond de middag. Maandag en dinsdag waren onze sluitingsdagen. Een sluitingsuur was er niet; we sloten nadat de laatste klant vertrok. Hoewel we dit zelf wat in de hand hadden door het licht uit te doen zodat “plakkers” uiteindelijk toch vertrokken.

Anitta: Als het kermis was in Mere, was Ignace altijd disc-jockey en zorgde voor de muzikale ambiance.

Ignace: In mijn jonge jaren werd ik dikwijls gevraagd als DJ. Ik had zo’n 2000 LP’s en singeltjes. Ik speelde elke zondag vast in zaal D’Hoeve in Nieuwerkerken. In feestzaal De Kalvaar in Voorde heb ik ook gespeeld, voornamelijk op oudejaarsavond. Regelmatig werd ik ook gevraagd voor een trouwfeest.

Hoeveel jaar hebben jullie café Bierbuik uitgebaat?

Ignace: we hebben dit 7 jaar gedaan. Daarna hebben we 2 jaar in Aalst “De Graaf Van Egmont” op de Grote Markt uitgebaat. Lesgeven werd dan onmogelijk. Nadien ben ik terug beginnen lesgeven – tot mijn pensioen.

Wist je dat je in Meredal elke dag mensen ontmoet met een uniek verhaal?

Diversiteit gaat niet alleen over afkomst of taal, maar ook over levenservaringen, gewoonten, overtuigingen en talenten. In Meredal wonen en werken mensen met verschillende achtergronden, en net dat maakt onze gemeenschap zo bijzonder.

Door open te staan voor elkaars verschillen leren we van elkaar en ontstaat er begrip, respect en verbondenheid. Een vertrouwd gerecht, een feestdag, een traditie of gewoon een goed gesprek kan iemand het gevoel geven echt gezien en gewaardeerd te worden. Ook medewerkers brengen hun eigen ervaringen en kennis mee, wat de zorg nog rijker en menselijker maakt.

Diversiteit is geen uitdaging, maar een kracht. Ze helpt ons om een warme, inclusieve omgeving te creëren waarin iedereen zichzelf mag zijn. Zo bouwen we samen aan ons woonzorgcentrum waar respect, zorg en verbondenheid centraal staan, ongeacht wie je bent of waar je vandaan komt.

Wist je dat:

- Wij jaarlijks onze overleden bewoners gedenken tijdens een herdenkingsmoment.
- Dit moment binnenkort doorgaat op donderdagavond 15 oktober.
- We dan de namen van meer dan 40 overleden bewoners zullen uitspreken.
- We tijdens deze viering niet alleen het afscheid van deze bewoners een plaats geven maar dat er ook ruimte is voor het ophalen van fijne herinneringen en dankbaarheid voor de tijd die we samen hebben doorgebracht.
- Deze viering ieder jaar uitgewerkt is rond een thema met toepasselijke woorden, muziek en symbolen.
- Familieleden persoonlijk worden uitgenodigd maar ook vrienden en kennissen zijn van harte welkom.
- We samen met de bewoners van het rusthuis, deze viering op een apart tijdstip hernemen.

Wist je dat ...

Op 21 september, werelddag dementie, staan we extra stil bij mensen met dementie en hun naasten. Dementie heeft niet alleen invloed op de persoon zelf, maar ook op de familie, vrienden en iedereen die hen omringt. Op bezoek komen en contact maken is niet altijd vanzelfsprekend. Hier een aantal tips om te komen tot een warm contact. Dit doet zowel deugd voor de persoon als voor jezelf.

- Spreek rustig en duidelijk en breng één boodschap tegelijk.
- Gebruik oogcontact, aanraking en gebaren, dit zegt soms meer dan woorden
- Blijf in het hier en nu : stel liever geen vragen over gebeurtenissen die iemand misschien al vergeten is.
- Haal mooie herinneringen boven. Dit kan door...
- Doe iets samen : ga eens buiten, ga gaan wandelen, luister naar muziek, blader samen in een tijdschrift.
- Maar gewoon samen zijn is ook waardevol : soms hoeft er niet veel gezegd te worden, door gewoon gezellig en rustig bij elkaar te zitten kan ook al een mooi moment zijn.

Indien je hierover vragen hebt kan je altijd terecht bij Veronique of Mieke. Wij zijn referentie persoon dementie.

Wist je dat ...

Palliatieve zorg en vroegtijdige zorgplanning

In ons woonzorgcentrum vinden we het belangrijk dat elke bewoner zorg ontvangt die aansluit bij zijn of haar wensen, waarden en behoeften. Daarom maken we dit graag bespreekbaar.

Palliatieve zorg richt zich op comfort, levenskwaliteit en waardigheid wanneer genezing niet langer centraal staat.

Vroegtijdige zorgplanning (VZP) helpt bewoners om tijdig na te denken en te spreken over hun toekomstige zorg.

Samen bespreken we wat voor hen belangrijk is, welke behandelingen zij wel of niet wensen en wie hun vertegenwoordiger kan zijn wanneer zij zelf niet meer kunnen beslissen.

Deze wensen worden vastgelegd en regelmatig opnieuw besproken.

Binnen ons woonzorgcentrum is Carolien onze palliatief referent.

Zij ondersteunt bewoners, familie en medewerkers bij vragen rond palliatieve zorg en vroegtijdige zorgplanning.

Samen met het zorgteam, de huisarts en de naasten wordt gezocht naar zorg die zoveel mogelijk aansluit bij de persoonlijke wensen van de bewoner.

Samen zorgen we voor comfort, kwaliteit en waardigheid.

Vaarwel
die mooie
Zomer

